

IN MEMORIAM DIRECTEUR M. W. H. L'ORTIJE.

.....

Op 27 November 1921 overleed plotseling, doch voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden te Echt, de Zeer eerw. Zeer gel. heer M. W. H. l'Ortije, directeur der Bisschoppelijke Kweekschool te Roermond. Met directeur l'Ortije is heengegaan een goed en kundig priester, die zijn geheele leven ten dienste van het katholiek onderwijs heeft doorgebracht.

In 1856 te Wijnandsrade geboren, bezocht hij het Rolducsche Klein Seminarie, waar hij klasgenoot was van Z. D. H. Mgr. Diepen.

Reeds gedurende zijn studiejaren te Rolduc behaalde hij in zeer korten tijd de hoofdakte en ging daarna naar het Groot Seminarie te Roermond, om in 1882 priester gewijd te worden.

Na zijn priesterwijding werd hij aangesteld als leeraar aan de Bisschoppelijke Normalschool te Rolduc; later benoemd tot kapelaan te Breust-Eysden, kwam hij na een paar jaren als leeraar aan de intusschen in kweekschool geconverteerde, Echter school terug. Tot pastoor te Roosteren benoemd, verbleef hij er slechts vier jaar, om andermaal — in 1908 — bij diens emeritaat directeur Reighard in het directoraat op te volgen, een taak, die hem steeds zwaar bleef.

Hoewel zeer begaafd en scherpzinnig, bleef hij liefst op den achtergrond, zoodat oningewijden niet dadelijk den indruk kregen te doen te hebben met een man, die op menigerlei gebied groote kennis en kundigheden bezat.

Waar echter allen zwegen, wist hij bij moeilijkheden niet zelden de oplossing van een vraagstuk te geven. Vooral bezat hij groote wetskennis. Weinig menschen zouden beter in staat zijn geweest den weg te wijzen in de doolhoven van lager onderwijs- en pensioenwetten, had hij zich ooit tot het schrijven over die dingen gezet. Maar moeilijker

nog dan hij er toe kwam zijne gedachten mondeling te uiten, was hij er toe te bewegen zulks schriftelijk te doen. Van aard meer opnemend dan weergevend, verrijkte hij eigen geest, zonder steeds uit dien werkelijken rijkdom in volle mate mede te deelen. Maar was hij verplicht het te doen, dan bleek zijn belezenheid en kunde. Een commentaar op de onderwijswet zou hij nooit geschreven hebben, doch een onjuistheid, een tegenspraak in het legislatieve Onderwijs-labyrint ontging zijn oog zelden en hij genoot bij de aanduiding.

Hij ware een uitmuntend departementaal onderwijsadviseur geweest, werden adviezen steeds minder gemeten naar de lengte dan gewogen op de juistheid.

M. W. H. L'ORTIJE

Voor zijn leerlingen was hij een uitermate zacht leider, die slechts kon straffen, als hij eerst zelf door het vagevuur van de straf was heengegaan.

De uitoefening van zijn priesterschap stichtte zijn kweekelingen, terwijl hij zelf stichting zocht in het hoogvrome voorbeeld van den Echter Carmel. In de kapel toch der uitgelezen bruiden Christi, de Echter Carmelitessen, droeg hij dagelijks het H. Misoffer op en was ook voor haar een goede geestelijke vader.

Reeds had hij besloten in het najaar eervol ontslag te vragen om dan in de naaste omgeving van den Carmel zijn laatste levensjaren door te brengen. De goede God evenwel had het anders beschikt en riep hem plotseling, doch wel voorbereid, tot nog betere woonstede.

De vrome priester, die voor de vorming van den Limburgschen onderwijzer en daartoe voor heel het Limburgsche volk groote verdiensten had, niet minder dan voor den R.K.O.B. in het bisdom Roermond, waarvan